

Vážená paní ministryně, vážený p. náměstků gř VS, vážený pane řediteli OVVT, představitelé církví, ředitelé věznic, vážené kolegyně a kolegové!

Dovolte mi, abych Vás dnes přivítala na našem slavnostním, 20. výročí organizace VDP. Vítám Vás na půdě sboru CASD. Ráda bych v tuto chvíli poděkovala vedení ČS naší církve, zejména jeho předsedovi p. P. Z. i pastorovi místního sboru, p. J. Ceplovi za to, že měli pro tuto akci pochopení a plně jí podpořili možností být právě zde... Pro mne příjemným faktem je to, že oba jmenovaní se v minulosti této službě sami aktivně věnovali, p. Zvolánek dokonce jako kaplan VS. 20 let, to už je věk dospělosti; už máme za sebou dětské nemoci, první krůčky, první zkušenosti, doufám, že i věk poznamenaný dospíváním. Je za námi 20 let dovolím si říci úporné práce, vysvětlování, práce drobné i té veliké, dotýkající se různých legislativních norem. Je za námi mnoho bolesti, ale díky Bohu i velkých radostí.

Mohli jsme prožít mnoho zkušeností, týkající se společného soužití i prožívání sounáležitosti, která není samozřejmostí. Máme mnoho krásných zkušeností při setkávání se s vládními úředníky, s lidmi, kterých si můžeme opravdu vážít; lidí, kteří dělali všechno proto, aby se duchovní služba mohla nejenom narodit, ale také se postupně rozvíjet a stabilizovat.

Bylo to přitakání nestora duchovní služby Mgr. B. Pivoňky, na to, aby se ujal založení, rozvoje a organizace duchovní služby v tehdejších NVÚ, později věznicích a vazebních věznicích. Byl koordinátorem duchovní služby od konce r. 1989 a posléze, z logiky věci, se v r. 1994 stal i 1. předsedou nově vzniklé organizace, pod názvem Vězeňská duchovenská péče (VDP). V r. 1998 tuto službu ukončil, aby se mohl, na žádost tehdejší ministryně spravedlnosti, stát hlavním kaplanem VS ČR. Jak lehce se minulost popisuje, není-li tragická, ale kolik osobního nasazení, invence, moudrosti, intelektu se za tím vším skrývá, to už vědí pouze ti, kteří byli v centru tohoto dění. Jsme křesťanskou organizací; nestavíme jí na piedestal lidské síly a moudrosti. Vždy byl centrem všeho dění ten, který nás převyšuje a který byl dárce moudrosti i požehnání - tedy Hospodin, Bůh. Ten, jehož moudrost a láska jsou nevýslovné...Jemu jsme naši službu svěřovali...

Z VS to byl Ing. M. Řeháček ředitel odboru výkonu vazby a trestu, který v r. 1993, tedy velmi krátce po revoluci, projevil svou osobní statečnost a moudrost v tom, že personálně zapojil do svého odboru jako prvního duchovního, Mgr. Pivoňku. Tehdy něco nebývalého a naprosto nevídaného; nový jev, jistě s mnoha otazníky. V tuto chvíli cítím potřebu se přítomných optat, dovoluje-li jim to věk, zda jsou schopní reminiscence, aby to, co se zde popisuje a bude popisovat, jste si mohli dát jaksi do kontextu tehdejšího dění, odehrávajícího se zčásti v ČSSR, poté v České a Slovenské Federativní Republice – to bylo jakési hnutí, týkající se duchovní služby v nápravně výchovných ústavech (NVÚ) a poté už v samostatné ČR ve věznicích a vazebních věznicích.

Nesmím a hlavně nechci zapomenout na ty generální ředitele, kteří tuto novou službu vítali: jako 1. porevoluční generální ředitel dr. Karabec, po nějaké době Mgr. Meclová, dr. Kula, dr. Tregler i současný generální ředitel dr. Ondrášek. Je to plejáda jmen, ale za těmi jmény se ukrývá snaha duchovní službu a VDP max. podpořit a to jak morálně, tak i fyzicky. Já v tuto chvíli zejména děkuji jménem všech členů VDP současnému generálnímu řediteli plk. dr. Ondráškovi, za jeho pozitivní

přístup k naší organizaci. O renomé naší organizace se velmi konkrétně stará také pan náměstek pro vzdělávání a odborné zacházení plk. dr. Pavel Horák. – Pane náměstku, nesmírně si Vašeho nasazení v náš prospěch vážíme a Vám také děkujeme!

S hrdostí mohu konstatovat, že to byli i ministři spravedlnosti, kteří se, dle jejich slov, naší duchovní službou chlubili: byla to dr. Parkanová, dr. Motejl, Rychetský, Bureš, Čermák, Pospíšil, ale i současná ministryně spravedlnosti prof. Helena Válková. Paní ministryně, nesmírně si vážíme Vaší přítomnosti a času, který věnujete právě tomuto výročí. Svou přítomností dáváte najevo podporu naší služby a my Vám za to ze srdce děkujeme. Všichni jmenovaní se chlubili bezproblémovou službou v této oblasti. Sami vnímali, jak moc duchovní služba a pastorační péče pomáhá a jak je výjimečná. Jsme totiž jedinou, takto široce pojatou ekumenickou službou v Evropě.

Jsme zaregistrovanou organizací, ale to by bylo málo. Důležití jsou ti, kteří jí tvoří. Děkuji Bohu za to, že nás je dostatek. Nejsme organizací, čítající jednotlivce. V současné době je nás 124 ve všech organizačních jednotkách VS, mimo věznicí Všehrdy, a to ze 12 církví, mající zvláštní oprávnění k výkonu zvláštních práv, jak zní litera zákona. A to jsou čísla, mající vypovídající hodnotu. Celkově, od r. 1994, se na této službě podílelo 477 os.

Nyní chci ze srdce poděkovat Vám, kteří jste stáli u zrodu, a ten nebyl lehký. Řešilo se mnoho problémů spojených s nově získanou náboženskou svobodou. O to více si vážím odvahy vstoupit do neznámého a nelehkého prostředí, stejně tak jako vůle těch zaměstnanců VS, tehdy NVÚ, kteří šli statečně do tohoto nového projektu.

Poděkování patří v tuto chvíli ale těm, kteří jsou v terénu všech věznic, tedy Vám; jistě i těm, kteří zde dnes s námi nemohou být. Nesmírně si vážím Vaší nelehké služby v zátěžovém prostředí věznic. Děkuji za Vaše aktivity, invenci, entuziasmus i empatii. Jste nejenom šířitelé Božího slova, ale také lékaři lidských duší. DĚKUJI!

Dovolte mi, abych poděkovala vedení Církve adventistů s.d. za její přístup k podpoře této výjimečné služby. Byla to právě zmiňovaná církev, která celých 16 let platí ze svých prostředků mně, jako předsedkyni VDP.

Vyjadřuji na tomto místě vděčnost Pánu Bohu a svojí církvi i v kontextu toho, že se v jejích řadách našel také mecenáš, který chce zůstat v anonymitě a který věnoval VDP 250 000 Kč proto, aby mohl vzniknout projekt Bible do vězeňských kaplí a to do všech věznic v ČR, včetně vytištění biblického Nového zákona pro zájemce z řad odsouzených.

Naše služba v oblasti VDP musí i v budoucnosti reagovat na potřeby státu, tedy VS ČR. Pouze taková organizace, která citlivě vnímá potřeby vládní a státní složky, může mít status potřebné organizace, která si může udržet svoje renomé a která je navíc vnímána jako poloprofesionální služba.

Děkuji Vám za pozornost.